

TAJEMSTVÍ TŘEŠŇOVÉHO SADU

Vypráví Lisa

Život umí být opravdu podivný. Nikdy nevíte, jaké věci se později stanou důležitými. Ale já vím jedno jisté: pokud by se nestala ta nehoda s kytarou, nikdy bych nenarazila na Třešňový sad. A pak bych také nikdy nepotkala Beatrice...

Příběh, který vám budu vyprávět, je příběh o osamění a přátelství. Chvillemi vám naskočí husina a chvillemi se možná budete smát. Když si na Třešňový sad vzpomenu, mám přesně takové pocity. Navzdory tomu všemu.

Ale dost planého povídání a zpátky ke dni, kdy to všechno začalo.

Každý, kdo mě zná, ví, jak moc miluju svou kytaru. Kytara byla první věc, kterou jsem si pověsila na zeď v pokoji, když jsme se s tatškou přistěhovali na Jorvik. Všude ji беру s sebou, i když za to občas sklízím posměch. Je pro mě jako ochranný štít, sloužící k překonání trémy a strachu – hodně velký a neforemný ochranný štít. Ale to ráno, kdy to všechno začalo, jsem zaspala a nestíhala jsem do školy. Vyběhla jsem se svou kytarou a utíkala na autobus, když jsem si uvědomila, že jsem si zapomněla batoh s učebnicemi. S povzdechem

